

אסור לקרוא בשעת התפלה. נא לשמור על קדושת הגליון

פְּרֻשֵׁת עֵינֵי חַמַּד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת ציון

העלון מוקדש להצלחת לעילוי נשמת האישה הכשרה צביה (כזלה) בת פג'רה ע"ה לבית מש' כהן

פְּרֻשֵׁת שְׁמוֹת – יֵשׁ בּוֹרֵא לְעוֹלָם

"יָדַע יָדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ... וְעַבְדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה" (בראשית טו, ג)

בעל כורחו, שלא בטובתו.

עשרות שנים לפני ירידתו של יעקב למצרים מתגלית השנאה בין יוסף לאחיו, תהיה זו שנאה הלכתית, ויכוח בין שבטי ישראל הקדושים, אך שנאת האחים ליוסף אינה טבעית. גם אם אנו יוצאים מתוך הנחה ברורה וחד משמעית, כי השבטים פסקו את דינם מתוך השקפה הלכתית ברורה, אין אנו מבינים כיצד אינה הקב"ה לאותם קדושי עליון, שיטעו בפסק דינם ובהבנתם את יוסף, **אולם לאחר סגירת המעגל אנו מבינים, שכבר אז טמונה העצה העמוקה לקיומה של נבואת ברית בין הבתרים.** שכן הודות לשנאה זו הגיע יוסף למצרים, ובכך סלל את הדרך לביאתו של יעקב למצרים, והכול כדי שיעקב לא ירד בביזיון ובחרפה למצרים, ירידה שאינה לפי כבודו.

כל העולם סובל מרעב, רעב המביא את כל תושבי האזור למצרים. כל האנושות נרתמת להורדתו בכבוד של יעקב אבינו. לקיים את אותה עצה עמוקה של אותו צדיק, "גר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעַבְדוּם וְעָנּוּ אֹתָם". יוסף נשלח לבור, וכמו במקרה עוברת במקום אורחת ישמעאלים הקונה את יוסף, מוכרת אותו הלאה, עד שהוא מגיע לביתו של פוטיפר סריס פרעה, מביתו של פוטיפר הוא מגיע לבית הסהר וכו'. **אילו לא הייתה אשת פוטיפר יוזמת עלילות על יוסף, לא היה פותר את חלומותיהם של שני השרים, וממילא לא היה נקרא אל ארמונו של פרעה.**

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

החיבור של חומש בראשית עם ראשיתו של חומש שמות הוא סיפור של השגחה פרטית, סיפור המלמד אותנו אמונה ובטחון, הכרה בזה שאין אדם נוקף אצבע מלמטה ללא הכרזה שמלמעלה.

עם הגיעם של בני יעקב למצרים נסגר המעגל. למפרע, נודע כי כל מכירתו של יוסף לא הייתה אלא חוליה אחת בשרשרת מאורעות מופלאים, אשר כוונה על ידי ההשגחה העליונה ואשר תכליתה הייתה קיומו של אותו חזון נבואי שחזה אברהם אבינו בברית בין הבתרים: **"יָדַע יָדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעַבְדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה"** (בראשית טו, ג).

אלא שהתרגלנו לקרוא פרשיות אלו, מרגע שרק למדנו לדבר, וקשה לנו להתבונן בחיבורים הנפלאים שבפאזל האלוקי הזה. כדי שתתקיים הגזירה "וְעַבְדוּם וְעָנּוּ אֹתָם" צריך יעקב לרדת למצרים. אך את יעקב אין מהראוי להוריד בכפיה למצרים, לכן יד ההשגחה מסובבת, כי יוסף יורד למצרים, וכך יבוא אביו בעקבותיו.

על הפסוק "וְיוֹסֵף הוֹרֵד מִצְרָיִם וְיִקְנֶהוּ פוֹטִיפֵר סְרִיס פְּרַעֲהָ שֶׁר הַטְּבָחִים אִישׁ מִצְרֵי מִצְרַיִם" (בראשית לט, א) דרשו חז"ל: משל לפרה, שהיו מושכין אותה למקולין ולא הייתה נמשכת. מה עשו? משכו בנה לפניו והייתה מהלכת על כורחה, שלא בטובתה. כך היה [להבדיל] **ראוי יעקב אבינו לירד למצרים בשלשלאות של ברזל,** אמר הקב"ה: בני בכורי הוא, ואני מוריד אותו בביזיון? הריני מושך בנו לפניו, והוא ירד אחריו

יצחק אריאל בן טובה יניב בן גילה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה עינת בת רחל ברכה רחל ברכה בת פדילה דליה רחל ברכה בן רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה יוסף יאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונית שלמה ודנה דוד וב"ב כולל ברסלב אילת

זיווג הגון וכשר במהרה
אורן בן אסתר תרצה בתיה בת ימנה ניט עמית בת טובה חגית בת גילה נתנאל בן ג'נה רונת בת סימי סיון בת אסתר יוסף בן רוחמה יפית בת ג'נה אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא
גלית בת מסודי אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר

רפואה שלמה
הגה"צ אליעזר בורלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בן עדי דליה אפרת בת נעמה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעדיה עינת בת רחל ברכה נעמי בת רחל נעם יצחק בן רחל ברכה אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל רחל בת זוהרה דינאל רפאל בן חגית איליה בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחח מלך יוצאי חלציהם מוריה בת רחל ברכה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שלו בן מזל פתימה אליהו בן מאיה יפה בת שרה- הצלחה ורפואה נעימה בת שרה רוהלה רון בן זוליקה תרצה בת מלכה שרעבי מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה יוסף חיים בן נסכה ציון בן צ'חלה כל עם ישראל יוד בן דזה

21/12/2013		יח טבת תשע"ד	
פרשת שמות			
הפטרה: (ס) "דברי ירמיהו"- ירמיה א (א) "הבאם ישראל- ישעיה כ"ז			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
17:48	17:18	16:02	
17:59	17:21	16:17	ת"א
17:57	17:19	16:06	חסיפה
17:47	17:22	16:21	ב"ש

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
---------------------------------------	--	--

שואל ומשיב בהלכה - שבת

? שאלה:

מהם האופנים המותרים והאסורים בשבת משום מלאכת "קוצר"?

! תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

מותר ענף עץ של פירות, בשמים או פרחים, התלושים מערב שבת, מותר לקטוף מהם בשבת בידו, אבל לא בסכין המיוחד לחיתוך ענפים. אולם אסור לקטוף מעץ המחובר לקרקע, גם אם הענף יבש לגמרי. וכן אסור לתלוש בשבת מעציץ [אפילו שאינו נקוב]. וכמו כן גרעיני אבוקדו או שעועית, הנתונים בצלוחית מים והכו שורשים, אסור להוציאם מהמים בשבת משום מלאכת קוצר.

מותר להריח בשבת בשמים או פרחים המחוברים לקרקע, ובלבד שייזהר, שלא יתלוש מהם. אך פירות הראויים למאכל ומחוברים לקרקע - אסור להריח מהם בשבת, שמא יקצוץ את הפרי לאוכלו. אסור לטפס על אילן בשבת או להיתלות בו, שמא יתלוש.

ישועות בזכות הצדיק

פעם אחת במוצש"ק פרשת שמות, נכנסה קבוצה של חסידים אל רבם הרה"ק רבי ברוך ממז'בוז' זיע"א בבקשה: 'לאחרונה נתמנה בעירינו מושל חדש, רשע ועריץ, שונא ישראל מובהק, אשר יורד הוא לחיינו בכל עת, העלה מיסים ואף השליך לבית הסוהר כמה מחשובי העיר'. ועתה מבקשים אנו מרבנו ישועה.

עצם הרבי את עיניו לשעה קלה, ולאחר מכן פקח אותן, הביט בחסידיו ואמר: "בפרשת השבוע כתוב: 'וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחול'. כך הדבר גם אצלי, 'וירא כי אין איש' - עצמתי עיני וראיתי את המושל שלכם, שרשע הוא ואינו ראוי להיקרא איש, 'ויך את המצרי' אתם צודקים, ומן הדין שיענישוהו מן השמים, אולם 'ויטמנהו בחול', אין ברצוני, שיענש במוצאי שבת אלא באחד מימי החול. נרגשים ונרעשים נפרדו החסידים מדברי רבם וישבו לביתם, באותו שבוע פגע ברק באותו מושל רשע ומת.

התחשבות בזולת

עד כמה רבותינו התחשבו במצב הזולת ניתן ללמוד מן הסיפור הבא המעובד מתוך "הצבי ישראל": פעם באה אל הגאון רבי צבי פסח פרנקל ילדה, לשאול שאלה על ביצה. הרב שאל למקום מגוריה, ולאחר מכן התיר משום הפסד מרובה. רבי צבי פסח הבחין, כי הרבנים, שישבו לידו תמהו על הענקת תואר זה לביצה בודדת... פנה ואמר להם: "אם שולחים ילדה משכונת 'שערי חסד', מרחק כה רב בשל ביצה, כנראה שזה להם הפסד מרובה".

בשורה משמחת

בשעה טובה הגיעו הספרים "יקרה מפנינים" חלק ד'

בנוסף הספרים מכילים את ספר התהלים עם פירוש

הספרים המרכזים בתוכם את העלוניים במחיר הפחות מעלות ההדפסה!

ומופצים לצורך זיכוי הרבים בלבד.

ומלווים בהסכמותיהם של גדולי רבותינו, ביניהם:

הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א, הרה"ג בקשי דורון שליט"א, הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

הרה"צ אליעזר ברלנד שליט"א, הרה"ג שמואל פנחסי שליט"א, הגה"צ יצחק מאיר מורגנשטערן

הגה"צ בנייה שמואלי שליט"א, הרה"ג שלמה רוזנר שליט"א, הרה"ג חיון משה שליט"א

הספרים מחזקים מאוד באמונה וביטחון. חובה בכל בית!

למעוניינים, נא לפנות לליאור 050 4115673

מתנה נפלאה וייחודית לפר-1311, פר-1311, חנוכה בית,

פרסיפ לילדיים מ1311, פרסי תהלים וצור

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל" 054-7646633

האדמו"ר רבי צבי אלימלך שפירא זצ"ל: נולד בשנת ה'תקמ"ג (1783) בעיירה יאוורניק שבגליציה. הוריו, לאחר שנפטרו עליהם ל"ע מספר ילדים בקטנותם, נכנסו לבעל ה"נעם אלימלך" לקבלת ברכה שהבטיח שייולד להם בן שיאיר את העולם בתורתו הקדושה ואף ציווה לקרוא לילד בשם "אלימלך" כשמו כסגולה לאריכות ימים. מאחר שלא נהוג אצל האשכנזים לתת את שם הדוד בעודו בחיים, הוסיפו את השם "צבי". כשהתגלה הדבר, הקפיד על ששינו והוסיפו עוד שם אחד על שמו, ואמר אם היו קוראים אותו אלימלך היה ממש כמו מלאך, דהיינו שהיה גדול כמוהו.

עוד בצעירותו למד בשקידה והתמדה. כאשר גדל, יצא חוק מאת המלך, שכל משפחה צריכה לתת את אחד מבניה לצבא, והוא נלקח לצבא. בדרך נסיעתם, היו צריכים לעבור ולנסוע על הנהר דרך גשר שהיה על הנהר. והנה באמצע הנסיעה נשבר הגשר, והעגלה שבה נסעו התהפכה, וכל הנוסעים טבעו ורבנו היה היחיד שניצל בדרך נס, ומשם ברח לביתו והחליף את שם משפחתו מלנגזם לשפירא, על מנת שלא ייתפס בשנית לשירות הצבאי.

שימש ברבנות בקהילות רוביטש, סטריז'וב, האליטש ובשנת ה'תקפ"ה מונה לכהן כרב בדינוב. לאחר מכן שימש במונקאטש ולאחר כארבע שנים שב לעירו, דינוב. גאון בנגלה ובנסתר. נודע כפועל ישועות. רבים שיחרו לפתחו. חידש סגולות רבות והידועה ביניהן היא סגולת הזיווג על ידי אמירת מזמור קכ"א בתהילים (שיר למעלות אשא עיני אל ההרים), שאותו יש להגיד 4 פעמים ביום. נפטר ב-י"ח טבת ה'ת"ר"א (1841). חי כ-58 שנים. ציונו בדינוב שבפולין.

אביו: ר' פסח מלנגזם (צאצא של רבי שמשון מאוסטרופולין). **אמו:** מרת איטה (בת אחותו של ר' אלימלך מליזנסק, בעל "נועם אלימלך"). **אשתו:** חנה מינדל (בתו של ר' שמואל מינדל מציטש).

בניו: ר' משולם זושא (נפטר בחיי הרב בשנת ה'תק"צ), אדמו"ר דוד (המשיך את מקומו כאדמו"ר בדינוב, מח"ס "צמח דוד"), אדמו"ר אלעזר (רבה של לאנצוט) ור' שמואל.

בנותיו: ביילא (בעלה הראשון ר' נחמיה ויינברגר ובעלה השני ר' שמעון ישעיה רייך), שרה (נשאה **רבנותו:** ר' אברהם יהושע העשיל מאפטא (ה"אוהב ישראל"), ה"חזנה" מלובלין, המגיד מקוזניץ ור' מנחם מינדל מרימנוב.

מספריו: בני יששכר- על לוח שנה, חגים ומועדים • דרך פיקודיך- על מצוות התורה • אגרא דכלה • אגרא דפרקא • אגרא דהלולי • חידושי מהרצ"א- הלכות חנוכה • ליקוטי מהרצ"א- תנ"ך ומגילת אסתר • כלי הרואים • הגהות מהרצ"א- על ה'זוהר' • דברים נחמדים • ירגל ישרה • מעין גנים- כנגד המשכילים • סדר הקפות • ריח דודאים • והיה ברכה- על זרעים ומסכת שבת • ברכה משולשת- על משניות • דרך פיקודיך • מעשה השם השלם • פסח בחבורה • יחכמת הנפש • טעמי המצוות

○ יפר הגה"צ מקיוויאשר זצ"ל, דאצל הגה"ק רבי יהושע מדינוב זצ"ל כי אליהו הנביא זכור לטוב, רגיל אצלו. ופעם קרה שעברו מספר שבועות, ואליהו לא בא אליו כרגיל, לאחר זמן כשבא, שאלו רבי יהושע: "מדוע כבודו לא בא עד עכשיו?", אמר לו: "משום ששמעת ביזוי לתלמיד חכם ולא מחי'ך", דהיינו שאחד זלזל בכבוד רבינו בעל בני יששכר, בעת שישבו בד"ן תורה, ולכן לא בא אלי.

מספרים על הגאון הצדיק מחבר ספר "בני יששכר", שהיה בקי בעל פה בכל התפילות והפיוטים של הימים הנוראים. כשנשאל, מהיכן היה לו את הזמן ללמוד זאת בעל פה, השיבם, שכאשר היה צעיר, היה לומד ללא הפסקה ובקושי ישן בלילות רק הוגה בתורה ומקיים את הפסוק: "והגית בו יומם ולילה" למהדרין.

הוריו, בראותם זאת, מנעו ממנו בתוקף ללמוד בלילה בהטעמים, כי הלילה נועד למנוחת הגוף ולכן עליו לישון בכדי להחליף כח למחר. וכיבו את האורות, אך תפסוהו קורא לאור הלבנה. דנו ביניהם והבינו, כי לא יוכלו להניא אותו ממעשיו. לא הייתה להם בררה, ונעלוהו לישון במחסן ללא ספרים, אולם היה שם מחזור אחד לימים הנוראים, ומרב חשקו ורצונו בתורה, העדיף לפחות לנצל את הזמן "וללמוד" את תפלות הימים הנוראים. כך חזר וחזר, עד שהיו שגורים על לשונו בעל פה.

כל כך עזה הייתה אהבתו לתורה, אף לרגע לא זזו מאורה. הלך במסירות נפש משיבה לשיבה לחפש איזה ספר, היה שולח מכתבים לחכמים בבקשה שיעתיקו איזה דף גמרא וישלחו אליו, דרש וחקר לראות את הדברים ברורים. וגם מי שכתב איזה נושא וחקר ודרש אותו, ושמע שיש עוד מאן דהוא שכתב או דן בזה, היה רץ ומחפש בציימאון, שמה יתווסף לו עוד איזה דבר חכמה ותבונה.

בעת באיזו פילוג בין צדיקים קדושי עליון, הרב היה נזהר לבל יתערב במחלוקת. היה מעשה ואחד הצדיקים הביע תרעומתו לפניו על שלא נעמד לצידו. אמר אז הרה"ק מדינוב: "מצינו בעקידה, שאמר השי"ת לאברהם 'קח נא את בנך יחידך... והעלהו שם לעולה', ואחר כך: 'ויקרא אליו מלאך ה' מן השמים... ויאמר אל תשלח ידך אל הנער' וגו', ולמה מתחילה לא אמר לו גם כן על ידי מלאך, אלא מכאן מוכח, שלשחוט אדם אסור אפילו אם שומע ממלאך".

כשהיה חל ערב סוכות ביום ראשון, השתדל שתעשה סוכתו אז על ידי נוכרים, והיה נותן להם שתי מידות יין שרף, והכל כדי שיעשו מלאכה ביום אידם. ובליל התקדש החג כשנכנס לסוכתו היה נכנס בפשוט ידים ורגלים, והיה מנשק הרצפה והדפנות, ונכנס בהתלהבות ובמאמרים, והיה ממליץ טוב על ישראל, ואמר: "ריבוננו של עולם, ראה איך שהערלים בשביל מידה יין שרף עשו מלאכה ביום אידם, מה שלא יעשו עמך ישראל בעד כל הון דעלמא, ולבסוף עמך ישראל הם במצב שפל כזה".

קְרִיאת שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם

כה גדול ועצום הוא השכר של לימוד הפרשה עם רש"י, שכל כך טרח שנבין את דברי המקרא ועל כך התענה **שש מאות ושלוש עשרה תעניות!** לפני שכתבו (כמובן בימים בהם מותר להתענות. ופרק זמן זה לקח כשלוש שנים!). לפניכם מעשה מדהים, שאירע בארץ וסופר ע"י הרב אליהו ונחוצקר שליט"א: "סיפור מתחיל בשעה שהרב אליהו ונחוצקר, כיום מנהל הישיבה התיכונית בקריית אתא, היה ילד בכיתה ו'.

באחד השיעורים המורה שלו סיפר לתלמידים סיפור, שאירע באותו זמן, שזיעזע אותם ונחרת בליבם. באותה שנה, ב-ל"ג בעומר, אירעה תאונת דרכים ל"ע מחרידה בכביש העולה למירון. משאית, שהסיעה את תלמידי ישיבת 'פרשבורג' אל הילולת רבי שמעון בר יוחאי, התהפכה באחד הסיבובים. **ולא עלינו, כמה מבחורי הישיבה נהרגו, והאחרים נפצעו, מקצתם במצב קשה מאוד.**

חברים ובני משפחה לא חדלו מלפקוד את מיטת חוליו של אחד הבחורים הפצועים. מצבו נחשב אנוש. הוא שכב במחלקת טיפול נמרץ, מחוסר הכרה. **חבריו עשו משמרות להיות עמו, ובד בבד ארגנו קבוצות של תהילים לרפואתו.** בוקר אחד התעורר הבחור הפצוע. שמחתם של הוריו ושל חבריו הייתה גדולה, וכולם הודו ושיבחו את הקב"ה. הרופאים ובני המשפחה ניסו לדובבו ולשוחח עמו, אולם הבחור לא הגיב מיד.

נדמה היה, שהתעורר מחלום עמוק ועדיין היה נתון לרישומו. עבר זמן מה, עד שפתח הפצוע את פיו. הוא אמר, שחשוב לו מאוד לספר דבר מה, אולם קודם לכן מבקש הוא לשמוע, מה שלום חבריו שנסעו עמו ברכב. אחרי התלבטויות רבות סופר לו בזהירות על התאונה הקשה ופטירת חבריו הטובים.

לשמע הדברים דמעות זלגו מעיניו וחנוקו את גרונו. לבסוף התגבר, והחל לספר: "בשעה ששכב מחוסר הכרה, ראה את אחד הנספים בתאונה, חברו הטוב בישיבה, שעמו למד 'חברותא'. היה ברור לו, שהלה נהרג, שכן הוא, הבחור הפצוע, שאל אותו: 'היכן אתה שם, למעלה?' **הבחור הנפטר הפתיע ואמר, כי הוא נמצא במחיצתו של רש"י הקדוש.**

תמה הפצוע ושאל אותו: "אמור לי בבקשה, במה זכית לכך?"; והנפטר השיב, **כי הקפיד מאוד לקרוא בכל שבוע את הפרשה, שניים מקרא ואחד תרגום עם רש"י על הפרשה.** "באתי לבשר לך", המשיך הנפטר, "כי אתה תחלים ותצא בריא מהפגיעה הקשה, אולם זאת בתנאי אחד..." "מהו התנאי?", שאל הפצוע בחזיונו, והנפטר ענה: "אם תקבל עליך לפרסם ברבים מכאן ולהבא את חשיבות הקריאה של שניים מקרא ואחד תרגום עם פירוש רש"י של הפרשה כולה".

"מובן שהסכמתי, ואז התעוררתי", סיים הפצוע את דבריו המופלאים באוזני הנוכחים. בשעתו הסיפור הזה הכה גלים ועבר מפה לאוזן בקרב ציבור לומדי התורה ושומרי המצוות, ואף מחוצה לו, ורבים החלו להקפיד על קריאת שניים מקרא ואחד תרגום עם פירוש רש"י.

שנים רבות עברו. בשנת ה'תשנ"ז חל ל"ג בעומר במוצאי שבת. המונים הגיעו לעשות את השבת במירון. בצהרי יום שישי, בשעה מאוחרת, הגיעה למירון מירושלים קבוצה מתלמידי ישיבת פרשבורג, והם חיפשו מקום להתאכסן בו. אולם מפאת העובדה, כי רבים ביקשו להימצא בקרבתו של רשב"י הקדוש- לא ניתן למצוא אכסניה, שבה יוכלו לשהות. הם ניסו כל דרך אפשרית, אולם כשמאמצייהם עלו בתוהו, הם החלו לנקוש בבתים ולשאול, האם יש מקום פנוי בביתם.

עבר זמן מה והם הגיעו לבית ר' אליהו ונחוצקר. התלמידים, ובראשם מבוגר אחראי, התחננו לר' אליהו שיארח אותם השבת, וכי אין להם מקום אחר לשהות בו. משפחת ונחוצקר הסכימה על אתר ובחפץ לב וערכה שבת עשירה ומיוחדת לבני הישיבה. במוצאי שבת התארגנה הקבוצה לעלות אל ציונו של רשב"י, **אולם אז גילו, כי אחד מהבחורים, שהיה אמור להביא את השמן- שכח. וכי אין בידם שמן בעבור ההדלקה על הציון.**

הם שאלו את בעל הבית אם יוכל לתת להם שמן. הרב ונחוצקר נזכר כי לפני שנים קיבל מיכל ובו 18 ליטר שמן מאחד מערביי הסביבה, ומאז הוא יושב שומם בביתו. מיד רץ והביא להם, והם לא הפסיקו להודות לו והבטיחו שיתפללו עליו בציון. כשנפרדו שאל הרב ונחוצקר את האישי המבוגר מאיזו ישיבה באו. "מישיבת פרשבורג בירושלים אנו, ואני אחד מצוות הישיבה... האם כבודו שמע על הישיבה שלנו?".

הרב ונחוצקר לא היה צריך לאמץ את מוחו, שכן הסיפור ששמע בתור ילד נחקק היטב בליבו. "ודאי", ענה לאיש, והחל לספר את כל אשר זכר מסיפור התאונה, **הפצוע שהחלים, ופרסום מעלת לימוד שניים מקרא ואחד תרגום עם רש"י.** למשמע דבריו אורו פניו של האיש, והוא אמר במפתיע: "אם כן, זכיתי שהדברים אכן התפרסמו כראוי. אני הוא אותו בחור פצוע שניצלתי וחלמתי את אותו חלום!".

ניתן לשמוע באמצעות מספר טלפון אחד את שיעוריו של מרן הרשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף זצ"ל
טלפונים- 02-6400000 או 057-3146000 ולאחר מכן יש ללחוץ *2

<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי דז"י בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה אברהם בן מרים ז"ל</p>	<p>לע"נ תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרז"י זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעמייה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה</p>
---	--	---	--